

Fernando Savaters syn på det antikke græske demokrati

Fernando Savater, født 1947, er spansk forfatter og professor i filosofi. I sit arbejde og forfatterskab har han fokus på at formidle filosofi til et bredt publikum. I bogen "Den politiske brødrister" (1994) forklarer han grundlæggende filosofiske og politiske problemstillinger for sønnen Amador.

Grækerne var store kunstnere, og demokratiet deres dristigste, mest usandsynlige og mest omdiskuterede kunstværk. Et påfund, der gav alle i samfundet ret til at leve deres eget liv, til selv at søge lykken eller til at lade sig bedrage, til selv at være at medansvarlige – om end også kun en lille smule – for deres held eller ulykker.

Dette system udgør ingen garanti for bedre resultater end dem, der kan opnås, hvis kun én eller nogle få bestemmer. Det medfører heller ikke nødvendigvis bedre love, større offentlig ærlighed eller større rigdom. Det eneste, der står helt fast, er, at det skaber flere konflikter og mere uro.

Grækeren ville imidlertid hellere tage en diskussion med sine lige-mænd end at skulle underkaste sig nogle høje herrer. Han kunne bedre acceptere noget makværk – bare han selv havde været med til at beslutte det – end at få trukket nogle færdige (selvom de måske var bedre) løsnin-ger ned over hovedet. Han ville hellere selv være med til at skabe lovene for sin by og have mulighed for at ændre på dem, hvis de ikke fungerede, end blindt at være underlagt enten naturens eller gudernes love.

De var nogle besynderlige, men også meget modige originaler, disse grækere ...”

Fra: Fernando Savater: "Den politiske brødrister". Gyldendal, 1996, s. 89-90.
